UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Casus. lviij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

tas maioꝝ q̄ȝ decētie nō eſt extrema: q̄a ne
ceſſitas decētie habȝ gradus. Vñ ibi ſub/
ditur: ꝙ nō eſt abſoluta. Habet aũt ſcḋa
Thomiſtaꝝ opinio veritatez vt credo: lȝ
aliq̄ñ aliã ſim locut⁹.

Caſus. lviij.

Q Veritur. lviij. vtrū
ſit ſimonia nec ne in ſeq̄ntib⁹ cō/
tractib⁹. Petr⁹ em̄ de furno vo/
lens anie ſue nūc et in poſteꝝ ꝓuidere: cō
uocat capl'm ꝯuentus ⁊ monaſterij dicēs
ſe velle in eccl'ia ei⁹ erigere altare: ⁊ ei aſſi
gnare libras q̄nquaginta annui ⁊ ꝑennis
redditus: hac lege vt dict⁹ ꝯuentus tene/
atur ſingulo die in eo miſſam celebrare: et
ſingl'o anno anniuerſariuȝ facere pro ſe ⁊
ſuis defunctis: requirens an hac lege ve/
lit dictū capl'm dc̄m redditū acceptare: q̄
recuſante tandē ꝯcordãt in libris q̄nq̄gin
taq̄nq̄ȝ. Henric⁹ vo de puteo: mor⁹ eo fi/
ne q̄ Petr⁹. accerſito tabellione ac teſtib⁹:
donat altari erigendo ius exigēdi a ſe et a
ſuis heredib⁹ libras. lv. ãnui ⁊ ꝑpetui red
ditus: hac lege: vt ſi dictū capl'm hūc red/
ditū ꝑcipere voluerit: teneat̄ celebrare miſ
ſam ⁊ facere anniuerſariū vt s. Deinde re
q̄rit dictū capl'm. an velit hūc redditū cuȝ
hoc onere ſuſcipe: ⁊ rñdet ꝙ ſic: ⁊ ad hoc
ſe ꝓmiſſione vl' pacto vel inſtrumēto obli/
gat. Igit̄ ad hoc q̄ſitū rñdeo duo faciēdo
Primo em̄ p̄mitto ea ex q̄b⁹ ſoluit̄ dubita
tio: ⁊ ſcḋo dico ad caſum. Quantū ad p̄/
mū ex doctrina ſcti Tho. ij. ij. q. c. ⁊. iiij. di
ſtin. xxv. ⁊ q̄dli. viij. q. vj. ar. j. ſic rñdetur.
Sciendū eſt igit̄ ꝙ vt cla. e. ij. ij. ar. j. ⁊ q̄r
to ſniaꝝ etiã ar. j. q. j. colligit̄: ſpũale ē du/
plex. ſ. p̄mo ꝑ eſſentiã: vt gr̄a ⁊ ꝟtutes. q̄d
vt dicit̄ q̄rto vbi s. ad tertiū: nullo modo
vendi pōt: nec ſuꝑ eo pōt cadere delibera/
ta volūtas emptiōis: ⁊ intellige recte ſen/
tiendo. Et ſcḋo ꝑ cauſam. Et hoc eſt du/
plex. ſ. p̄mū ȝ q̄d eſt ſpũalis gr̄e cauſa: vt
ſacr̄a: ⁊ ſcḋm. i. actus q̄ ex ſpũali gr̄a ⁊ ſa/
cro officio ꝓcedit: ⁊ ad ſpũalē gr̄am diſpo
nit. In diffinitiōe aũt ſimonie ſumit̄ ſpi/
rituale ꝑ cãm: vt dicit q̄rto vbi s. ad q̄n/
tum. Et hoc ſpũale vt dr̄ ibi ad tertiū: in/
q̄ntum eſt corꝑale hȝ q̄ndam ſpēm q̄ vēdi
pōt: ꝯ̄uis nō ex h̄ ꝙ eſt ſpũale. Sciēdū eſt
ſcḋo ꝙ vt dr̄ q̄rto ar. ij. q. iij. ſic ſpũale q̄d
ſub p̄cio poni nō debet eſt duplex. ſ. ip̄a ſa/
cramēta: ⁊ actus ꝯpetētes ex officio ſacro
ita duplex eſt annexū ſpũali. ſ. ip̄is ſacris:
vt vaſa ſacra ⁊ hmōi: ⁊ officijs ſacris: vt
decime ⁊ ius p̄ſonatus. Sciendū tertio:
ꝙ ſacrū ꝑ cãm q̄ſi cauſa gr̄e: nullo mō vē/
di pōt vt vbiq̄ȝ dr̄. Vñ dicit. ij. ij. ar. ij. ad
ſcḋm ꝙ ſacerdos nō accipit pecuniã q̄ſi p̄/
cium ꝯſecratōis euchariſtie aut miſſe cã/
tate: hoc em̄ eſſet ſimoniacū: ſed quaſi ſti/
pendiū ſue ſuſtentatiōis. Hec ibi. Et. iiij.
ar. ij. q. j. ad q̄rtum ſic dr̄. Facere pactionē
de miſſa celebranda eſt ſimoniacū ſp. Si
tñ ſacerdos nō habet alios ſumpt⁹ ⁊ non
tenet̄ ex officio miſſam cãtare: pōt accipe
denarios: ſicut ꝯductitij ſacerdotes faci/
unt: nō q̄ſi p̄ciū miſſe: ſed q̄ſi ſuſtētamētuȝ
vite. Hec ibi. Et hoc nō intelligas inter/
ueniēte pacto: q2 hoc eſſet ip̄o facto vēde/
re miſſam. q2 vt dr̄. ij. ij. ar. j. ad q̄ntū: noīe
emptiōis ⁊ venditiōis intelligit̄ ois ꝯtra/
ctus nō gratuit⁹. Hec ibi. Et q̄rto ar. ſe/
cūdo ad p̄mū dr̄. ꝙ nō licȝ paciſci ꝓ anni
uerſario dicēdo: vt patebit: ⁊ ꝯſeq̄nt̄ nec ꝓ
miſſa. Sed ꝯtra hoc arguit̄ ſic. q2 extra d
p̄ben. in c. Significatū. dr̄ q̄ſdam canoni/
cos cuidã ſacerdoti p̄bendaȝ dediſſe in ec/
cleſia vt miſſam de btã ꝟgine q̄tidie cele/
braret: et papa illam pactionē ꝯfirmauit.
Ergo licite ſacr̄a ⁊ vendi ⁊ emi pñt. Sol.
Ad hoc s. Tho. q̄rto ar. ij. q. j. ad q̄ntū ſic
dicit. Ibi nō fuit aliq̄ pactio: ſed illi p̄ben
de annexū fuit illud officiū cãtandi miſſã
talem. Hec ibi. Idē aũt ſentit Antoñ. de
butrio. ⁊ Gloſ. Sciendū eſt q̄rto ꝙ ſacrū
ꝑ cauſam quaſi cauſatū a ſacro officio vel
ſpũali gr̄a: ſunt actus miniſtroꝝ eccl'ie ſpi
rituales. Sicut aũt dr̄. viij. q̄dli. q. vj. ar. j
et. iiij. arti. ij. q. ij. Actus dicit̄ ſpiritualis
dupliciter. Primo q̄ntum ad p̄ncipiū: q̄a
ſcȝ alicui cōuenit ex ſpirituali dono vel of
ficio: vt epiſcopo ꝯſecrare baſilicas: ⁊ dia
cono legere euangeliū. Et ſcḋo ex parte fi
nis tm̄: vt quãdo ꝑ illū ad aliq̄d ſpiritua/
le ꝑuenitur: vt docere artes liberales: q̄d
etiam gentilibus conuenit. In primis igi
tur vt dicitur quarto vbi ſupra. nō licȝ ſi/

ne ſimonia locare opera ſua: ſed pōt aliq̄d
recipi in ſuſtentatōnem vite. in ſecundis
aũt pōt q̄s emere vł vendere opa ſua ſed
nō illud ſpũale q̄d ex eis adq̄rit. Hec ibi
Et ad pmũ ibi dicit ſic. Anniuerſariũ ce
lebrare eſt ſpũalis actus primo modo. et
ideo nullo mō licz paciſci p eo celebran-
do. ſed tñ cũ ex deuotōe aliq̄d daf eccleſie
tenef celebrare p illis pro q̄b rogaf. Hec
ibi. Et. q̄. ij. ar. iij. ad ſecundũ dicit ſic. Ali
qua tpalia danf deũ laudantib ſiue p vi-
uis ſiue p mortuis: nō q̄ſi pciũ ſz q̄ſi ſuſtẽ
tationis ſtipendiũ. z eo etiã tenore p pro-
ceſſionib faciẽdis in aliquo funere alique
elemoſyne recipiunf. Si autẽ hmōi pa-
cto interueniente fiant. aut etiã cum intẽ
tōe emptōis z venditōis ſimoniacũ eſſet
Hec ibi. Ubi nota q̄ dictũ eſt. ſ. q̄ q̄dici
te p ſpũalib ſuſcipiunf in ſuſtentamentũ
vite, neceſſario ſine pacto accipiat. Sciẽ
dũ eſt quinto q̄ ad annexa ſpũalib, vt dz
q̄. ij. ar. iiij. q̄ eis aliq̄d eſt annexũ duplici
ter. Primo ſicut ex ſpiritualib dependẽs
vt beneficiũ eccleſiaſticũ quod habere ñ
licet niſi habenti beneficiũ clericale. Et
ſecundo ſicut ad ſpiritualia ordinatũ: vt
iuſpatronatus quod ordinaf ad p̄ſentan
dũ clericos beneficio eccl'iaſtico: z vaſa
ſacra que ordinanf ad vſum ſacramento-
rũ. Primo modo annexa nullo mō ven-
dere licet. quia ſine ſpiritualib eſſe ñ poſ
ſunt. et eis venditis illa vendi intelligunf.
Reliqua aũt vendi poſſunt (lz non inq̄-
tum annexa) quia nō p̄ſupponũt ſpiritu-
alia: ſed ea tempore ordinis p̄cedũt. Hec
ibi: quaſi verbotenus.

Quantum vero ad ſecun
dũ nunc reſpondeo ad caſum. z
dico multa. Primo eñ dico q̄
in ſpũali ſcđo modo. q̄z. ſ. ex ſpi
rituali. i. ſupnaturali dono vel officio de-
pendet. cuiuſmodi eſt anniuerſariũ cele-
brare: vt dictũ eſt. q̄tum ad deum z cō-
ſcientiã ſufficit ad euitandã ſimoniã q̄
quis nō intendat aliq̄d accipe p tali a-
ctu quaſi p̄cio vẽdẽdo actũ ſuũ. Q̄d p̄z:
q̄z in dicto q̄dlibet. ſcđs. Tho. tenet q̄
vadens ad eccl'iam al's nō itur⁹ ñ cōmit
tit ſimoniã: ſi intendat pecuniã vt ſuſten-
tamentum non vt precium. Sed quo ad
eccl'iam illud nō ſufficit: quia ſiquis pa-
ciſcaf q̄uis non intendat niſi victũ ſuũ
quo ad eccl'iam eſt ſimoniac⁹: z ſubiacet
penis illatis a iure. Unde dicit. q̄. ij. ar.
iij. ad ſecundũ loquens de actib iſtis ſic.
Unde illicita eſſet ordinatio ſi in aliqua
eccleſia ſtatueref q̄ nō fieret p̄ceſſio i fu
nere alicui⁹: niſi ſolueret certã pecũie q̄n
titatẽ. quia p ſtatutũ tale p̄cluderef magꝫ
officiũ pietatis. Magis autẽ licita eẽt or
dinatio ſi ſtatueref q̄ omnibus certã ele-
moſynã dantibus talis honor exhiberef
Prima enim ordinatio habet ſpeciẽ ex-
actionis: Secunda vo gratuite recōpen-
ſatōis. Hec ibi. Et idez dicit Ray. dicẽs
q̄ſi in talibus ꝯſtitutio ſit affirmatiua:
vt qui fecerit ſic habeat ſic: non eſt ſimo
niaca: ſicut ſi ſit negatiua. vt qui non fe-
cerit ſic non habeat ſic. Hec ille. Et idez
tenet ſum. angelica. titulo Simonia. iij.
§. x. addens q̄ ideo conſtitutio negatiua
habet ſpeciem exactionis: quia preſuppo
nit q̄ pro minori non fiat. non aũt affir-
matiua. quia non negaf quinetiam fiat p
non ſic facientibus. Ex quibus patz id
quod dictum eſt. quia ſcz quo ad eccl'iam
non ſufficit bona et recta intentio. quia
de ea non ſe impedit. Certum eſt enim
q̄ ſtatuentes tam negatiue q̄z affirmati-
ue poſſunt eandẽ intentionẽ habere. z ta
men illi iudicanf ſimoniaci et non iſti p-
pter verboꝝ formam.

Dico ſecũdo corollarie ſequi ex hoc di
cto q̄ ſimoniaca eſt ꝯſtitutio qua ſtatuit
capitulum eccleſie matricis: ne aliq̄s de
ſua parochia ad funus vocet aliquos re-
ligioſos: niſi vocet totũ capitulũ: habi-
turum aliquid temporale: quod tamẽ vo
care non tenef. Eſt enim negatiua cōſti-
tutio. Eſt etiam hec cōſtitutio ꝯtra eccle
ſiaſticã libertatẽ. que ſm Innocentiũ vi
olatur. quotiens violaf priuilegium con-
ceſſum vniuerſali eccleſie. cuiuſmodi eſt
poſſe diuinas laudes circa funera p̄ſol-
uere tanq̄ dei miniſtros. z inde p elemo
ſynas gratuitas recompenſationem re-
cipere. Cuius ſignum eſt: quia violatur
eccleſiaſtica libertas ſi ſtatuaf aliquid re
ſtringendo funeralia. vt q̄ ſolum tot ce-
rei portentur: vel huiuſmodi vt dz in ...

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

pſico. ⁊ Panoꝛ. Et addit Lamb. violatur
dicta libertas inq̄ʒtū ꝑticlaris eccl'ia gua
tur in priuilegio vniuerſal' eccl'ie. Et tāto
hoc eſt deteri⁹: q̄nto grauamē ecclie ab
eccleſia inferť: acſi idem nō ſeipm amet.
Sicut em̄ ſm̄ ſan. Tho. in. iij. meli⁹ ē (ce
teris paribꝫ) bene facere amico ⁊ ꝯiūcti-
oꝛi q̄ʒ alijs. ita ecōuerſo pei⁹ ē ei maleſa-
cere. Dico tertio ꝙ p̄ma forma caſus ē ſi
moniaca. q: ibi eſt pactū. qḋ ptʒ ex diffi
nitōe ei⁹: cū pactū ſit duoꝝ pluriūve in idē
placitū ſeu ꝯſenſus. ff. de pactꝫ. l. p̄ma. Di
co q̄rto ꝙ forma ſcd̄a eſt licita: q: nō ē pa
ctū ſed donatio reddit⁹ cū onere faciēdi
anniuerſariū. Hoc aūt ptʒ: q: in caſu ſup̄
allegato de p̄benda cui allegatū eſt onus
cantandi miſſā nulla fuit pactio ſm̄ tho.
⁊ alios: Eſt autem ſimile de hoc vt dicit
Hoſt. qui dicit expreſſe in cap. quoniam
enoꝛmis, extra ne p̄la. vi. ſu. ꝙ tale on⁹
poteſt annecti redditibus. Dicit tamen
tutius foꝛe relinquere ſic. Relinquo tali
eccleſie annuatim decē libras ſup tali poſ
ſeſſione diuidendas inter eos ſolūmodo
q̄ meo anniuerſario intererūt. ⁊ rogo vt
fiat omni anno. Licʒ aūt h̄ ſit tuti⁹. tn̄ ſʒ
s. Tho. nō tenemur eligere viā tutioꝛeʒ
ſʒ ſufficit eligere tutā. Sʒ ꝯ p̄dcťmia-
ta arguiť multiplicit. Primo ſic. Nam in
ſecūda forma ē pactū vel erit. ſ. qn̄ dictus
ꝯuentus acceptabit, quia ibi eſt p ollicita
tio qua ille polliceť in poſteꝝ ſe daturum
talem redditū. Pollicitatio autē tranſit
in pactū quando ꝑ nūciū vel lr̄as accepta
tur. quia iā ibi eſt duoꝝ ꝯſenſus. l. pactū
ff. de pollici. Ergo ſcd̄a forma eſt ſimoni
aca. Sol'. ibi nō eſt pollicitatio ſed dona-
tio inter viuos: q: donať ius exigēdi q̄tā
nis de bonis ſuis q̄nquagitaq̄ʒ libras
Et idem ē ſiq̄d ſit ſub p̄dicta forma ſecū
da legatū. Secūdo. Nam ſm̄ Innoč. in
ca. qn̄ enoꝛ. lʒ ſit meritoriū aliq̄s reddit⁹
ꝯſtitui in eccl'ia vt ibi fiat anniuerſariū ꝑ
aliquo tamē hoc n̄ poteſt ꝯſtitui ꝑ dona-
tionē. q: non licet ei apponere conditio-
nes ſpirituales. Cp̄t ꝯſtitui ꝑ eoſ q̄ habēt
anniuerſariū facere. Et allegat capl'm ſi
gnificante extra de p̄ben. vbi. ſ. dr̄ ꝙ cano
nici inſtituētes dictā p̄bendā petiuerť cō
firmatōeʒ a pōtifice. Ergo ſcd̄a forma nō
licet. So. Illud onus vl' iſta ꝯditio pōt
inſtitui ⁊ apponi a ꝯſtituēte redditū. nec
dicti canonici petiuerunt ꝯfirmationem:
niſi q: dubitabāt vel nō credebāt ſe id po
tuiſſe facere vt ille ꝯtractus eſſet rat⁹: vt
innuit Io. an. Papa ꝟo ꝯfirmauit n̄ ap-
probando malū: ſʒ id qḋ licite factū ē ſta
biliendo. Nūc ꝟo iam nō eſt dubiū ex quo
papa ſic approbauit. ⁊ ideo rō nō ſequiť.
Et p̄terea nō eſt ſilr̄ quo ad hoc de bn̄fi
cio vel redditu eccl'iaſtico cui⁹. ſ. diſpenſa
toꝛ eſt papa vl' ep̄s. ⁊ de redditu iſto q̄ no
uiter inſtituiť a laico: qui. ſ. nō eſt in diſpē
ſatōe p̄dictoꝝ niſi poſt ꝯſtitutōem. Ter-
tio. nā lʒ ſacerdoti locare oꝑa ſua ſʒ glo. i
in c. ſignificatū. extra de p̄ben. ⁊ ſm̄ Ab-
batē ibi. et in ca. qm̄ enoꝛ. extra ne p̄la. vi.
ſu. ⁊ [illegible]. tua nos. extra de ſimo. Ergo
licet ei paciſci de anniuerſario. ⁊ ꝯſequenť
prima forma eſt licita. So. Dico primo
ꝙ ſm̄ b. Tho. i q̄dā qōl'. et archiepi. floř.
in. ij. par. ti. j. in his que ſunt de iure diui
no ſtandū eſt magis ſententie theologoꝝ
vt bn̄ ꝓbat ſctūs Tho. Et lʒ Pe. de an-
cha. hoc neget: tn̄ ei non ſtať. q: nimis fa
uet iuri poſitiuo. Unde Anto. de butrio
magnus decretaliſta ſentit cū ſctō Tho.
Un̄ ⁊ expientia docet ꝙ in p̄dictis cano
niſte multū ⁊ interdū ineptiſſime falluнť.
vt in materia de voto: et de ſimo. in qua
multi dicūt multa falſa et repugnantia. q:
diffinitōes nō intelligūt: vt al'as oſ̄detur
⁊ ptʒ ex dictis abbatꝫ in c. lr̄aturā. extra d̄
voto ⁊ vo. redem. Standū ē igiť ſā. tho
me dicenti ꝙ nō licʒ ſacerdoti locare oꝑa
ſua in actibꝫ ſpūalibꝫ ex ꝑte principij. Etſi
ꝯ hoc dicať ꝙ ſm̄ ſanctū Tho. aliq̄ ſacer
dotes licite ꝯducunť: vt ex dictis patet.
Dico ꝙ illa ꝯductio nō eſt emēdo aut vē
dendo vel paciſcēdo. q: ꝓbatū eſt ꝙ cum
ip̄e dicit aliq̄s licite ſpūalibꝫ ꝑcipe aliqḋ
tꝑale ſuſtentamētū intelligiť deducto pa
cto. Un̄ iſta ꝯductio ē ꝑ modū eleoſyne
Sicut em̄ nō eſt ſimoniaca: ⁊ ꝯr̄r nec cū
pacto ꝯſtitutō affirmata. ita nec tal' ꝯdu-
ctio qua dicať. ſi volueris eſſe mecū dabo
tibi hoc et illud. ⁊ ſacerdos hoc acceptat
vt intelligať ꝯduci ad annū. ſicut q̄s ꝯdu
citur ad diē ſic. Dn̄e do vobis vl' dabo
talē eleoſynā: celebretis hodie ꝑ me. ⁊ ſa-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

cerdos hoc acceptat licite: etiāſi alías nõ
eſſet ꝑ eo celebraturꝰ: cū nõ teneat̃. Si āt
vellet dicere, nolo celebrare ꝑ tāto: detis
mihi tātū: iam incidit pactio, nec ille vi-
det̃ dare eleoſynal'r. nec iſte amore ⁊ ğtis
celebrare. Et ſil'e eſt de ꝯductõe ad ānuʒ
q̄tū ad actꝰ ſpūales rõe ṗncipiȷ: ⁊ ſi n̄ ,q̄-
tū ad alios. Et ꝯfirmāt hoc: qꝛ Rar. pi-
ſa. magnꝰ theologꝰ ⁊ legiſta et canoniſta.
tit. ſimonia. j. §. xxv. cū recitaſſet dictum
Ray. dicẽtis. Licʒ ſacerdoti locare opera
ſua ⁊ aliq̄d exigere ꝑ ꝓceſſiõe ad quā non
tenet̃: ſubiūgit ꝙ in oībꝰ iſtis dʒ ipe ğtis
officiare: lʒ aliq̄d recipiat ꝑ ſūptibꝰ. Qđ
ego ſic intelligo. qꝛ ſi ad talia nõ tenet̃ pt
licite aliq̄d recipe ſine quo talia nõ facerʒ
dūmodo ceſſet pactū. non aūt q̄ ad ea te-
net̃: et cū hoc eſt diues. Dico ſecūdo ad
principale argumentū ꝙ eſto q̄ſ ſit in
hac materia ſtandū theologo: tñ ſtādū ẽ
canoniſtis ꝯſentientibꝰ theologo. ꝑcipue ſi
ſint plures ⁊ ſolẽniores. Contra abbateʒ
aūt ſunt Innoc. ⁊ Hoſt. in c. iȷ. ne ꝑla. vi.
cū qbꝰ videt̃ eſſe Io. an, qui eos adducit
in ca. ſignificatū: nihil eis addens. Dic̃
eñ Innoc. ꝙ ſacerdos ſuis parochianis
nõ pt vendere ſp̄uale: etiā ſi indigeret: ſed
nõ ſuis põt locare corꝑalia oꝑa: nõ auteʒ
ſpūalia. Et caueat inq̄t ne iſti ꝯctus q̄ ad
intentionẽ et ꝟba miſceant̃. Et ꝑ oꝑa cor-
ꝑalia intelligit ea q̄ a ſpūali dono n̄ ſūt
vt ſcribere et docere grāmaticā vl' hmõi.
Motiua aūt abbatis ſunt hec. Nam pri-
mo bñficia inq̄t dant̃ ꝓpꝰ officia. Sꝫ. Tñ
nõ dant̃ ex pacto niſi ſimoniace. Secun-
do qꝛ inq̄t māſionariȷ ꝑ ſuitio ſpūali re
cipiūt tꝑale. Sꝫ. Si illi recipiūt ex pa-
cto: eſt ſimonia: vt dictū eſt. Tertio. nam
vicario epi ꝯſtituit̃ certa portio: ⁊ non ꝑ
ſuitȷs tꝑalibꝰ: vt patet inq̄t in c. cū ex eo.
de elec. li. vj. ⁊ in c. ꝯuenit. de appel. Sol'.
Pro ſuitȷs ſpūalibꝰ ex pte finis põt habe
re ſalariū ex pacto ⁊ vẽdẽdo oꝑa ſua. ſed
ꝑ ſpūalibꝰ ex pte ṗncipiȷ põt illud habere
ex taxatõne ſupiorís ſine pacto. Quarto.
Nā põt recipe recõpẽſatiõeʒ dānoꝝ q̄ ſuſ-
tinet. Sꝫ. Eſto ꝙ ſacerdos q̄ lucrat̃ ſcri-
bẽdo: ⁊ de hoc viuit: poſſit in pactū dedu
cere hoc damnū: ex hoc nõ habet̃ ꝙ poſ-
ſit locare oꝑa ſua ꝑ actibꝰ dependentibꝰ a

ſupnaturali dono. Dico vltimo ad argu
mentū ꝙ eſto ꝙ verꝫ dicat abbas: h̄ etiaʒ
ſm eū nõ eſt licitū: niſi ſacerdoti q̄ nõ põt
aliūde habere vñ honeſte viuat. Vñ nõ
licebit clericis qbꝰ interdū paupta eſſet
aīe ſanitas ⁊ delitie miniſtrāt luxurie ⁊ va
nitatū fomẽta. Ex his ptʒ ꝙ dicentes ſʒ
ſctm̄ Tho. licere paciſci ꝑ anniuerſario de
cedẽtis: aut illū nõ viderūt aut nõ intellexe
runt. Et cū eo ſentit Rich. in. iiȷ. ⁊ com
muniter omnes theologi.

Caſus lix

q

Uerit̃ .lix. vtruʒ
illa ſpina quā Vincẽtini tan
q̄ chriſti ſanguine cruentatā
venerant̃: ampliori reueren-
tia q̄ btā ꝟgo ꝓſeq̄nda ſit? Rñdeo. Omiſ-
ſa tacita q̄ſtiõe. an. ſ. q̄ppiā ſanguis chri
repiri poſſit i terra. ⁊ ſuppoſita ꝟitate hu
ius ſpine: de q̄ nullus ſane mẽtis põt am
bigere: cū id ſcp̄ture publice autẽticate te-
ſtent̃. dico ſm ſctm̄ doctorẽ. iȷ. iȷ. q. ciȷ. et
q. xxiȷ. ⁊ iȷ. di. ix. ꝙ triplex eſt honor ſeu
adoratõ. Dulie. ſ. hyꝑdulie: ac latrie. Du
lia ẽ ꝟtꝰ q̄ honorẽ ꝟtuti debitū ſupioribꝰ
creaturis reꝑẽdimꝰ. Dulia q̄ppe ſuitutẽ
ſonat. Sumit̃ aūt dupl'r. cõit̃. ſ. ꝑ oī hono
re exhibito ſupiori: ſiue deꝰ ſiue angelus
ſiue hõ ſit. ⁊ ꝓprie ꝑ honore vt diximꝰ ex-
hibito ſupioribꝰ creaturis. ſic ꝟo multas
habʒ ſpecies. Alit̃ ei p̄rem ⁊ alit̃ regẽ ho
noramꝰ. Vñ ſumit̃ tertio ꝑ honore queʒ
ſeruꝰ exhibet dño ſuo: vel pater filio: et
hmõi. Dulia ğ oēm rõnalẽ creaturā ve-
neramur: niſi damnata ſit. i. in malo ob-
ſtinata. Quelibet eñ rõnalis natura aut
hʒ aut hr̄e põt dei grāʒ ⁊ ꝟtutẽ. Queli-
bet ğ angelū ⁊ hoīeʒ nõ dānatū dulia ve
neramur poſſibil'r: maxime ꝟo ꝑlules ac
dños: q̄ ꝟtuti ꝯſuāde ⁊ adgenerāde ꝑfi-
ciunt̃: niſi ſint in actu pcti manifeſte. ſic
eñ aliq̄d hñt honori ꝯtrū. Diuites ꝟo ꝑ
pter diuitias honorare et honore cuꝰ di
uitie ſunt cauſe. i. q̄ ad extiorẽ ꝯuictū pec
catū nõ ẽ. ſz ei altiores i repu. ⁊ ipe diui-
tie ſit adiu mẽta ꝟtutʒ. Reliq̄as ꝟo ſctõꝝ
ac veſtes ſil'r veneramur tāq̄ ſctõꝝ aliq̄d